

ת"פ 29653/06/11 - מדינת ישראל נגד ו צ

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 29653-06-11 מדינת ישראל נ' צ

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ו צ ע"י ב"כ עו"ד אנה ברונשבאק

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועבירה של החזקת אגרופן שלא כדין, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי כתב האישום בתאריך 18.02.11 בשעה 00:30 לערך התגלע ויכוח בין הנאשם לבת זוגו באותה עת (להלן: **המתלוננת**) לגבי נסיבות ישיבתה של המתלוננת ברכבו של בעלה של חברתה.

בנסיבות אלה תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין, בכך שתפס את פניה בידיו בחוזקה וסטר לה על שפתה, עד כי נגרמה לה שריטה אדומה מדממת בשפתה העליונה.

באותן נסיבות צרכה המתלוננת אלכוהול.

כן נמצא כי באותן נסיבות החזיק הנאשם בכיס מעילו השמאלי אגרופן.

הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, כאשר התביעה תעתור לעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס וההגנה תטען באופן פתוח.

נקבע כי בתסקיר יתייחס שירות המבחן אף לשאלת הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות מבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 23, יליד רוסיה, עלה עם הוריו לארץ בשנת 2004.

הקשר עם הוריו תואר כקשר קרוב.

נמסר כי הנאשם סיים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.

לדברי הנאשם, שרת שרות מלא בצה"ל כלוחם ב"גולני" בשנים 2009-2012, ומתאר תקופה זו כמשמעותית ביותר בחייו, בכך שרכש חברים רבים וחש שייך ומוערך, ומנגד - חווה טראומה קשה בעקבות אובדן חברים.

כיום עובד כפועל במפעל.

מגליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי אין לנאשם הרשעות קודמות ולא תלויים כנגדו תיקי משטרה נוספים, למעט התיק שבנדון.

לגבי העבירות נשוא כתב האישום, הנאשם מסר כי הרקע לעבירות הינו הקשר הזוגי שניהל עם המתלוננת, אשר היווה קשר רומנטי ראשון בחייו.

לדברי הנאשם כשנה לאחר תחילת הקשר חש כי המתלוננת מתרחקת ממנו, עקב כך חש דחוי והתעורר בו רגש קנאה כלפי המתלוננת.

נמסר כי לפני קרות האירועים הגיע לחופשה מהצבא וקבע להיפגש עם המתלוננת אך היא ביטלה את הפגישה. בסערת רגשותיו עקב אחריה ומצא אותה עם גבר אחר, לא הצליח לשלוט בעלבוננו ובדחפיו ופגע בה כמתואר. הנאשם הביע חרטה ולקח אחריות על המעשה, אשר לדבריו אינו מאפיין אותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית.

הנאשם מסר כי לאחר קרות האירוע הסתיים הקשר הזוגי וכיום הוא מקיים קשר חברי עם המתלוננת.

לעניין עבירת החזקת אגרופן, מסר כי קנה אותו לרגל גיוסו מבלי שידע כי החזקת אגרופן מחוץ לביתו הינה עבירה פלילית, ומאז מעצרו נמנע מכך והוא מתנהג בהתאם לחוק.

קצינת המבחן קיימה שיחה עם האם, אשר אישרה קשר טוב בין הנאשם להוריו, תארה את הנאשם כבחור אינטליגנטי ומסור בעבודה וכי התנהגותו בעת ביצוע העבירות הינה חריגה ונבעה ממשבר אשר חווה בעת שירותו בצבא והשתתפותו במבצעים צבאיים.

עוד עולה משיחת שירות המבחן עם הנאשם כי לדבריו ממוקד בניהול אורח חיים נורמטיבי, עובד במפעל ומתעתד ללמוד מקצוע ומכאן שהרשעתו עלולה לפגוע בסיכויי המקצועיים בעתיד, זאת מבלי שהוגשו מסמכים תומכים.

בהערכת הסיכון להישנות עבירות אל מול הערכת סיכויי השיקום, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מועסק ולמרות קשיים בתחילת דרכו כנער עולה חדש, הן ברכישת השפה החדשה והן בבניית זהות עצמאית, הצליח להשתלב ולמצוא את מקומו הן בבית הספר והן בצבא. בהיות הקשר הזוגי אשר ניהל ראשון ובוסרי לא הצליח להתמודד עם דחייה מבת זוגו ופגע בה. עם זאת, מדובר בבחור צעיר אשר הביע חרטה ולקח אחריות על מעשיו אשר קרו לפני שלוש וחצי שנים, ומאז האירוע המתואר לא נפתחו תיקי משטרה נוספים נגדו, כאשר הרשעה בפלילים עלולה להיות לו לאבן נגף

בהתפתחותו המקצועית בעתיד.

מאידך גיסא, התרשמות קצינת המבחן היתה כי הנאשם התנהל בחוסר אחריות עת נמנע מלהציג מסמכים שנתבקש וליזום קשר עם שירות המבחן כפי שנדרש.

נסיונות ליצירת קשר עם המתלוננת לא צלחו, אף לאחר ניסיונות של אם הנאשם לעזור בכך.

לאור העדר המסמכים המעידים כי הרשעתו של הנאשם תפגע בו מבחינה תעסוקתית, וחוסר האפשרות לשוחח עם המתלוננת, שירות המבחן לא בהמלצה לביטול הרשעתו, אך לאור תפיסת הנאשם באשר לחשיבות המשך תעסוקתו כגורם שיקומי, הומלץ לשקול זאת בשיקולי הענישה.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

באי כח המאשימה טענו כי על פי כתב האישום המתוקן מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפה חבלנית והחזקת אגרופן שלא כדין.

נטען כי כתוצאה ממעשי הנאשם נפגע הערך החברתי שעניינו שלומה ובטחונה של המתלוננת וכן נפגע בטחון הציבור בכך שצעירים, גם ללא עבר פלילי, נושאים אגרופנים וסכינים ברשותם ומגיעים לכדי ביצוע עבירות.

עוד נטען כי בית המשפט, מתוך מטרה למגר תופעה זו, קבע במספר תיקים כי אין מקום לאי הרשעה ולענישה מקלה בעבירה זו.

כך נקבע בעפ"ג- 56424-10-10 מד"י נ' מוראד מסארה בו הוטלו על הנאשם עונשי מאסר על תנאי וקנס בעבירה של החזקת סכין. במסגרת הערעור הוחמר עונשו של הנאשם ובית משפט המחוזי הטיל עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג 16014-12-11 מד"י נ' אהרון שריפי ביטל בית המשפט המחוזי את החלטת בית משפט השלום להימנע מהרשעה, והרשיע את הנאשם למרות המלצת שירות המבחן.

נטען כי בפסקי הדין הנ"ל כתב האישום התייחס לעבירת החזקת סכין בלבד בעוד שבעניינו הנאשם הורשע אף בעבירה של תקיפה חבלנית. בנסיבות אלו נטען כי אין מקום לאי הרשעה.

נטען כי הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לשם הערכת מסוכנות ולקיחת אחריות.

נטען כי מהתסקיר עולה כי הנאשם התקשה בריסון דחפיו ונהג באלומות עת חש נבגד, אך צוין כי לקח אחריות והבין את הבעייתיות שבהתנהגותו.

עם זאת, נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה לאי הרשעה.

נטען כי באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירה, הנאשם נעדר עבר פלילי וכי מאז מעצרו בגין ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

ב"כ המאשימה טענו כי יש להתחשב בכך שבמהלך ההליכים המשפטיים הנאשם לא שיתף פעולה, לא התייצב בשירות המבחן ומספר פעמים לא התייצב בבית המשפט ונדרשו לשם כך צווי הבאה.

נטען כי מתחם הענישה הראוי בנסיבות הענין הינו בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

לאור האמור לעיל, עתרה המאשימה להותיר ההרשעה על כנה ולהטיל על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות בהתאם למתחם הענישה, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי עתירת המאשימה מחמירה לאור זאת שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן חסך את עדותה של המתלוננת, הביע חרטה ומאז ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

עוד נטען כי העבירות נשוא כתב האישום הינו בגדר מעידה חד פעמית של הנאשם שאינה אופיינית לאורח חייו, וכי מאז שארעה חלפו 4 שנים, בהן לא היה הנאשם מעורב במעשים דומים.

נטען כי בעת קרות האירוע הנאשם שרת כלוחם בגולני, תקופה אשר הייתה קשה עבורו, והוא מצטער ומתחרט על התפרצותו והפגיעה במתלוננת, אשר את סליחתה אף ביקש.

נטען כי אומנם שירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלוננת, אולם היא ליוותה את הנאשם לדיונים קודמים ואף מסרה לבית המשפט כי השלימה עם הנאשם וכי היחסים ביניהם תקינים.

נטען כי כיום הנאשם והמתלוננת אינם בני זוג, והקשר ביניהם הינו קשר חברי.

כן נטען כי המתלוננת אינה חוששת מפניו.

נטען כי הנאשם מנהל חיים נורמטיביים, וכי הוא מעונין ללמוד לימודי תיווך לשם קבלת רשיון תיווך ובימים אלו הקים עסק עצמאי עם שותף.

נטען כי בשלב זה לא נמצאו מסמכים להראות פגיעה קונקרטית בסיכויי המקצועיים, אך זו קיימת.

ב"כ הנאשם הפנתה למקרים בהם לא הומצאו מסמכים לתמיכה בטענה לפגיעה קונקרטית בתעסוקתו של הנאשם, אך בגין גילם הצעיר של הנאשמים נמנע בית המשפט מהרשעה.

כך ברע"פ 3446-10 **סלח עבדל חליל נ' מד"י** בוטלה הרשעת נאשם בעבירת החזקת אגרופן.

וברע"פ 53504-01-11 **אדם אלון נ' מד"י** בוטלה הרשעת הנאשם בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית בצוותא.

וכן ברע"פ 27340-01-12 **עומרי גלזמן נ' מד"י** בוטלה הרשעת הנאשם בעבירת החזקת סם מסוג הרואין לצריכה עצמית.

הוצגה פסיקה נוספת לעניין ביטול הרשעת נאשמים במקרים של החזקת סכין.

לאור האמור לעיל עתרה ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם.

נטען כי הנאשם מביע נכונות לביצוע של"צ תחת פיקוח שירות המבחן וכן מוכן לשתף פעולה בכל דרך שיקומית חינוכית שיקבע בית המשפט.

לחילופין עתרה ב"כ הנאשם כי באם יורשע הנאשם יוטל עליו עונש צופה פני עתיד.

דין

עסקינן בשתי עבירות שמהוות אירוע אחד, הגם שאין קשר ממשי ביניהן. הנאשם נשא על גופו אגרופן, ובמהלך מעקב אחרי חברתו, לאחר שחשדו בה התעורר, תקף אותה וגרם לה חבלה עקב הקנאה שחש בראותו אותה ישובה ברכבו של אחר.

העבירות נעברו בהיות הנאשם חייל בן 21 שנים, בגיר צעיר, כמשמעות מונח זה בפסיקה המתייחסת לחוסר הבשלות הנפשית של בגירים צעירים בגילאים אלה.

הנאשם נטל אחריות, הביע חרטה אף בפני המתלוננת, וגליון המרשם הפלילי מראה כי לא נפתחו לו תיקים נוספים, לא לפני תיק זה ולא אחרי כן, בארבע השנים שחלפו מאז ביצוע העבירה. מהתסקיר עולה כי הנאשם עובד ומתפקד בצורה נורמטיבית, אין לו הסתבכויות שוליות ויחסיו עם בני משפחתו טובים. לפיכך ניתן לראות באירוע בבחינת כשלון חד פעמי על רקע חוסר הבגרות הנפשית והמתח בו היה שרוי בתקופת שירותו הצבאי כחייל קרבי.

אכן, הפסיקה מתייחסת לצורך בהוכחת פגיעה תעסוקתית קונקרטית כתנאי לאי הרשעה. עם זאת, במקרים של צעירים

שנמצאים בראשית דרכם התעסוקתית, וטרם עברו הכשרה לימודית אקדמית או מקצועית אחרת, אין להכביד בדרישת מסמכים להוכחת תנאי זה, כאשר ברי לכל כי ענפי פרנסה ומקומות תעסוקה רבים במשק סגורים בפני מי שעברו מוכתם בהרשעה פלילית.

במקרים כאלה, יש לשים את הדגש על התנאים האחרים של הלכת **כתב**, והם כי ביטול ההרשעה לא יפגע יתר על המידה באינטרס הציבורי, וכי הותרת ההרשעה על כנה תגרום פגיעה לא מידתית בעתידו התעסוקתי של הנאשם, ביחס לחומרת העבירה.

אני סבורה כי יש לאבחן בין הפסיקה המתייחסת להחזקת סכין, עליה התבססה המאשימה בטיעונה לעונש, לבין מקרה זה שעניינו החזקת אגרופן, עבירה אשר אמנם כלולה באותו סעיף חיקוק, אך הנזקים הפוטנציאליים כתוצאה ממנה ומדיניות הענישה לגביה נמוכים מאלה הנוגעים לעבירת החזקת סכין, העלולה להביא לתוצאות קטלניות ולפגיעות גוף קשות, שלמרבה הצער הינן חזון נפרץ.

כך, ברע"פ 3446/10 **אלחלים נ' מ"י** בוטלה ע"י בית המשפט העליון הרשעתו של צעיר שהורשע בהחזקת אגרופן, והוטל עליו של"צ בהיקף של 200 שעות. באותו מקרה היה מדובר, בדומה לעניינינו, בצעיר ללא עבר פלילי שתפקודו נורמטיבי וחיובי, כאשר לא היתה כל ראיה קונקרטית לפגיעה תעסוקתית, מלבד העובדה שהחל ללמוד לימודים בתחום הטכנולוגי ונמצא בראשית דרכו בחיים. פסיקה דומה ניתנה בתפ (צפת) 23804-06-09 **מ"י נ' חוגיראת** (פורסם בנבו) ותפ (י-ם) 2375/09 **מ"י נ' פריד** (פורסם בנבו).

לגבי עבירת האלימות, מדובר אמנם בעבירה של תקיפה חבלנית, אך החבלה התבטאה בשריטה מדממת בשפה, כתוצאה מסטירה אחת. מדובר במעשה תקיפה נקודתי ובודד, ברגע משברי בקשר עם המתלוננת, ולא בהתנהגות אלימה מתמשכת. הנאשם שיתף את שירות המבחן בכנות ובפתיחות בנסיבות ביצוע העבירה, ונראה כי הוא מודע לטעות שעשה והפיק את הלקחים. הגם שתגובתו של הנאשם באותו רגע נמהר ראווה לגינוי, הרי שבמכלול הנסיבות המתוארות בתסקיר, אין היא מעידה על דפוסים אלימים או על תפיסת עולם המזלזלת בערכים החברתיים המוגנים של שלום גופן ובטחון של נשים בכלל, והמתלוננת בפרט. עולה מהתסקיר, כי הנאשם התנצל בפני המתלוננת והביע חרטה על מעשהו, וכיום השניים בקשר חברי.

בהתחשב באופיין של שתי העבירות, שאין קשר ביניהן, ולמקרא התסקיר החיובי, התרשמותי היא כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע באופן בלתי מידתי בהמשך התפתחותו המקצועית של הנאשם ובהשתלבותו בחברה, וכי האינטרס הציבורי ויתר שיקולי הענישה, שבראשם עקרון ההלימה, לא ייפגעו באם תבוטל ההרשעה ויוטל על הנאשם עונש חינוכי של של"צ.

לפיכך אני מבטלת את ההרשעה וגוזרת על הנאשם של"צ בהיקף של 250 שעות, במסגרת שיגבש שירות המבחן ויגיש לאישור בית המשפט תוך 30 יום.

הנאשם מוזהר, כי אם לא יעמוד בקשר עם שירות המבחן כנדרש לגיבוש וביצוע השל"צ, או אם לא יבצע את השל"צ במלואו או בחלקו כנדרש ממנו, יפקיע בית המשפט את צו השל"צ, ירשיעו ויגזור עליו עונש חלופי.

פיצוי למתלוננת בסך 500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.6.15.

ככל שיש הפקדות בתיק - יקוזז הפיצוי מהן והיתרה תוחזר למפקיד.

צו להשמדת המוצג.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, במעמד הצדדים.